

Zbierka súdnych rozhodnutí

Vec C-427/15

NEW WAVE CZ, a. s.
proti
ALLTOYS, spol. s r. o.

(návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Nejvyšší soud)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Duševné vlastníctvo – Smernica 2004/48/ES – Konanie týkajúce sa porušenia práva duševného vlastníctva – Právo na informácie – Žiadosť o informácie v konaní – Konanie súvisiace s konaním, v ktorom sa rozhodlo, že bolo porušené právo duševného vlastníctva“

Abstrakt – Rozsudok Súdneho dvora (deviata komora) z 18. januára 2017

Aproximácia právnych predpisov — Dodržiavanie práv duševného vlastníctva — Smernica 2004/48 — Právo na informácie v rámci žaloby týkajúcej sa porušenia práva duševného vlastníctva — Pojem — Žiadosť o informácie podaná v samostatnom konaní, ktoré súvisí s konaním, v ktorom sa rozhodlo, že bolo porušené právo duševného vlastníctva — Zahrnutie

(Charta základných práv Európskej únie, článok 17 ods. 2 a článok 47; smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/48, odôvodnenie 10, článok 8 ods. 1)

Článok 8 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/48/ES z 29. apríla 2004 o vymožitelnosti práv duševného vlastníctva sa má vykladať v tom zmysle, že sa uplatňuje na situáciu, o akú ide v konaní vo veci samej, keď sa po právoplatnom ukončení konania, v ktorom sa rozhodlo, že bolo porušené právo duševného vlastníctva, žalobca domáha v samostatnom konaní informácií o pôvode a distribučných sieťach tovarov alebo služieb, ktorými dochádza k porušeniu tohto práva.

V prvom rade, pokiaľ ide o znenie článku 8 ods. 1 smernice 2004/48, je potrebné na jednej strane uviesť, že výraz „v súvislosti s konaním týkajúcim sa porušenia práva duševného vlastníctva“ nemožno chápať tak, že sa vzťahuje len na konania, v ktorých má byť rozhodnuté, že bolo porušené právo duševného vlastníctva. Použitie tohto výrazu nevyklučuje, aby sa článok 8 ods. 1 smernice 2004/48 mohol vzťahovať tiež na samostatné konania, o aké ide v konaní vo veci samej, ktoré boli začaté po právoplatnom ukončení konania, v ktorom sa rozhodlo, že bolo porušené právo duševného vlastníctva. Na druhej strane zo znenia článku 8 ods. 1 smernice 2004/48 vyplýva, že adresátom povinnosti poskytnúť informácie je nielen porušovateľ práva duševného vlastníctva, ale aj „akákoľvek iná osoba“ uvedená v tomto ustanovení v písmenách a) až d). Tieto ďalšie osoby však nutne nemusia byť účastníkmi konania, v ktorom sa má rozhodnúť, že bolo porušené právo duševného vlastníctva. Toto konštatovanie potvrdzuje, že znenie článku 8 ods. 1 tejto smernice nemožno vykladať tak, že sa uplatňuje len v rámci takýchto konaní.

V druhom rade je tento výklad tiež v súlade s cieľom smernice 2004/48, ktorým je, ako to uvádza jej odôvodnenie 10, priblížiť právne poriadky členských štátov, pokiaľ ide o prostriedky na účely dodržiavania práv duševného vlastníctva, tak, aby zabezpečovali vysokú, rovnocennú a jednotnú úroveň ochrany duševného vlastníctva na vnútornom trhu (rozsudok zo 16. júla 2015, Diageo Brands, C-681/13, EU:C:2015:471, bod 71). Takáto úroveň ochrany by totiž nemohla byť zaistená, ak by nebolo možné uvedené právo na informácie uplatniť tiež v rámci samostatného konania, ktoré bolo začaté po právoplatnom ukončení konania, v ktorom sa rozhodlo, že bolo porušené právo duševného vlastníctva, ako je konanie vo veci samej.

V treťom rade treba pripomenúť, že právo na informácie stanovené v článku 8 ods. 1 smernice 2004/48 konkretizuje základné právo na účinný prostriedok nápravy, ktoré je zaručené článkom 47 Charty základných práv Európskej únie, a tým zabezpečuje účinný výkon základného práva vlastníť majetok, ktorého súčasťou je právo duševného vlastníctva chránené jej článkom 17 ods. 2 (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 16. júla 2015, Coty Germany, C-580/13, EU:C:2015:485, bod 29).

(pozri body 20, 22 – 25, 28 a výrok)